

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 295/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. B., T., vo veci namietaného porušenia jeho bližšie neoznačeného základného práva na dedenie rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín z 24. júla 2008 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo 14. apríla 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. B. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 29. septembra 2009 doručené podanie Ing. V. B. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Vyrovnanie dedičských podielov – Sťažnosť*“, ktorým namieta porušenie svojho v sťažnosti bližšie neoznačeného základného práva zaručeného Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) neuvedenej spisovej značky „*zo dňa 24. júla 2008*“ v spojení s odvolacím rozhodnutím Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) „*zo dňa 14. apríla t. roku*“ (t. j. r. 2009, pozn.).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že menované všeobecné súdy konali o sťažovateľovej žalobe, ktorou sa domáhal vyrovnania „*dedičských podielov*“ vyplývajúcich z majetkových práv „*na základe zákona 293 – zákon SNR z 29. IV/1992 uverejneného v Zb. zákonov*“ (t. j. zákona Slovenskej národnej rady č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov, pozn.).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že rozsudok krajského súdu „*zo dňa 14. apríla t. roku... mi bol doručený 22. VII/2009*“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „*zákon o ústavnom súde*“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia

o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je jeho tvrdenie, že rozsudkom okresného súdu z 27. júla 2008 v spojení s rozsudkom krajského súdu zo 14. apríla 2009 došlo k porušeniu jeho bližšie neoznačeného základného práva zaručeného ústavou (zrejme práva vyplývajúceho z čl. 20 ods. 1 ústavy, pozn.).

Sťažovateľ v sťažnosti, ktorá bola doručená 29. septembra 2009 (a podaná na prepravu poštou 26. septembra 2009 podľa poštovej pečiatky „911 01 Dolný Kubín I“) výslovne uviedol, že napadnutý rozsudok krajského súdu zo 14. apríla 2009 mu bol doručený 22. júla 2009, z čoho sa posudzuje dodržanie zákonnej lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ sa dozvedel o obsahu rozhodnutia v jeho majetkovej veci už 22. júla 2009, keď mu bol rozsudok krajského súdu doručený.

Keďže subjektívna lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu začala sťažovateľovi plynúť 23. júla 2009, keď sa o skutočnostiach, ktoré podľa obsahu sťažnosti zakladajú namietané porušenie ním označeného práva, reálne dozvedel, teda v tom čase bolo už sťažovateľovi zrejmé, na základe akých právnych a skutkových záverov krajský súd rozhodol o jeho odvolaní proti rozsudku okresného súdu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd považuje sťažnosť proti rozsudku krajského súdu zo 14. apríla 2009 v spojení s rozsudkom okresného súdu z 24. júla 2008 za podanú oneskorene, a preto ju po predbežnom prerokovaní odmietol (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Keďže ide o neodstrániteľnú prekážku

v konaní, bolo bez právneho významu vyzývať sťažovateľa, aby odstránil nedostatky podania, ktorého obsah nebol súladný s ustanovením § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2009